

Kristuskransen i Avedøre Kirke

Åh, Gud hør min bøn
Åh, Gud hør min bøn:
Hør mit råb, giv mig svar.
Åh, Gud hør min bøn
Åh, Gud hør min bøn:
Kom til mig, vær mig nær!
Jacques Berthier, Taize

Lige fra den første gang jeg fik lagt en Kristuskrans i mine hænder af sognepræst Nynne Lange Reddersen, kunne jeg mærke, at den lå godt. Faktisk blev den anledning til, at mit eget bønsliv fik nye og langt dybere dimensioner.

Kransens kønne farver tiltalte mig æstetisk og jeg kunne mærke, at her fik jeg åndelig vejledning på et solidt kristent grundlag af kransens skaber den svenske biskop Martin Lønnebo. Jeg tog chancen og bragte kransen med til vores morgenandagt, som er hver tirsdag fra kl. 9,15 til 9,30. Her mødes en ca. 30 mennesker ved lysgloben i kirkerummet til en samling omkring et par salmer, lidt læsning fra bibelen, en kort refleksion over teksten ved en af kirkens præster og lystænding, hvor den enkelte kan tænde lys med en bøn, som enten kan siges højt eller tænkes indeni.

Der er gratis kaffe og rundstykker bagefter. Jeg fortalte kort om kransens tilblivelse og skaber, og gennemgik perlerne med blot et par bemærkninger til

hver af de 12 farvede perler og betydningen af de 6 stilhedspærlar.

Over kaffen blev det klart for mig, at interessen var vakt, menigheden havde lyst til at lære og høre meget mere om den lille smukke krans.

Nogle uger senere også ved morgenandagten trak en ældre kvinde, Anne-Marie Jacobsen, mig lidt til side, da vi havde drukket kaffen, og sagde, at hun meget gerne ville prøve at skaffe perler i de rigtige farver fra forskellige billigmarkeder, klippe aflagte perlekranser både af sine egne og andre kvinders itu, selv male store træperler gulfavede til Gudsperlerne, og på denne måde skabe en hel kasse fuld af ensartede Kristuskranser, som godt nok ville få et udseende a la Avedøre Kirke, men som hun forsikrede med en egen skønhed.

Meningen var, at jeg således kunne lave nogle særgudstjenester med Kristuskransen i centrum. Vi kunne tilbyde folk, der havde lyst til at deltage i en sådan gudstjeneste, at låne vores krans eller købe den for 20,00 kr.

Overskuddet ved salget af kransene kunne gå til det kvindeprojekt i Tanzania i landsbyen Karagwe, som Avedøre Kirke støtter særligt. Man kunne naturligvis også medbringe sin egen Kristuskrans, hvis man var så heldig allerede at have sådan en.

Sammen med organist Wents Reinbergs planlagde vi tre særgudstjenester i vinterhalvåret og for at udnytte skumringsmørket skulle de begynde kl.16.00.

Det kunne jo ikke nytte noget, at folk også skulle holde en salmebog i hånden, så salmeteksterne blev smækket op på et lærred ved hjælp af power-point program i computeren.

Vi besluttede at jeg ikke skulle stå ved alteret men midt på gulvet med et par nodestativer foran mig til manuskriptet, at organisten kun skulle benytte klaveret og at dette skulle trækkes frem ved siden af præsten, så præst og organist dannede en enhed sammen midt på vores forholdsvis brede kirke gulv.

Liturgien skulle være den samme ved alle tre gudstjenester, blot skulle den første fungere som en egentlig introduktion til kransen, den næste skulle sætte fokus på den blå glædesperle (bekymringsløshedens perle), og den sidste skulle sætte fokus på den hvide opstandelsesperle.

Alle perler blev dog gennemgået hver gang og man kunne deltage i hver enkelt gudstjeneste hver for sig uden forudsætninger.

Liturgi

- Velkomst og refleksion over tema.
- Salme.
- Gennemgang af perlerne.
Efter hver enkelt perle synges verset:
Åh, Gud hør min bøn to gange.
- Stilhedsperlerne introduceres med en åndedrætsøvelse: På indåndingen forestiller du dig, at du trækker nytlivsmod ind i kroppen, og på udåndingen puster du dine bekymringer ud.
- Stilhed.
- Midt i forløbet spiller organist Wents Reinbergs et dejligt stykke musik.
- Salme.

Kristuskransen fortæller noget om, hvad det er for et kredsløb, vi som kristne mennesker er blevet sat ind i, da vi blev døbt.

Kransen illustrerer både den sammenhæng vi har lov at tænke os ind i, finde styrke i, samtale med Gud om, og handle ud fra i vores liv, og så rummer den faktisk også kirkeårets gang, ligesom Fader Vørs bønner og Trosbekendelsen kan lægges ind i den. I vores omgang med det åndelige skal vi ikke være bange for det barnlige og enkle, for der findes glæden tit og vi skal ikke være bange for det gamle og velkendte, for der findes megen visdom. Tillad dig i en lille times tid, som en fuld gennemgang af Kristuskransen ofte vil tage, at betragte din krop som dit tempel.

Det er mit håb med gennemgangen af kransen, at Guds kærlige nærvær kan opleves som noget helt selvfølgeligt og naturligt, og som du kan have tillid til altid er der.

Gud, du er grænseløs
Du er nær
Du er lys
Og jeg er din

